

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகம் திட்டமிடல் மற்றும் திட்டமிடல் துறை தியாக இலங்கை மக்கள் சந்திக்கும் நெருக்கடி ஒருபுறம் என்றால், இனவாத நடவடிக்கைகள் தமிழ் மக்களுக்கு மீள முடியாத பரேடியாக உள்ளது. இதனைப் புலிகளின் வரி அறவிடும் முறையும், அவர்களின் தசேய பொருளாதாரக் கொள்கையும் மறுபக்கம் பரேடியாகி அவலமாகவே பெருக்கெடுக்கின்றது.

1983 முதல் 2001 வரையிலான காலப்பகுதியில் வடக்கு கிழக்கில் யுத்தத்தினால் அழிந்த சொத்துக்களின் மொத்தப் பெறுமதி சுமார் 40,300 கோடி ரூபா என்று இலங்கை மத்திய வங்கியே 2003-இல் அறிவித்துள்ளது. அதாவது வருடாந்தர இலங்கையின் தசேய வருமானத்தை விட இது அதிகமாகும். இது அழிந்த சொத்து இழப்பை மட்டும் குறிக்கின்றது. இதனைச் சற்று விரிவாகப் பார்ப்போம். 1983-1987-க்கு இடையிலான காலத்தில் வடக்கு கிழக்கில் 56 ஆயிரம் வீடுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டன. 34 ஆயிரம் வீடுகள் சதேமாகின. 1987-1994-க்கு இடையில் புனரூபீகரிக்கப்பட்ட, புனரீமை, நிவாரணமாக 2,265 கோடி ரூபா செலவு செய்யப்பட்டது. பரேசு செலவீனம் மற்றும் பல்துறை சார்ந்து 1987 முதல் 1998 வரையிலான காலத்தில் (செலவு, சொத்துத்திவு, உற்பத்தி இழப்பு) மிக விரிவானது.

1. நரேடிச் செலவு

நரேடியாக பரேசுக்கான அரசின் செலவு
பொதுஜன பாதுகாப்பு மலேதிக செலவு
புலிகளின் பரேசு செலவு
இடம்பெயர்வு சம்பந்தப்பட்ட செலவு
மொத்தம்

21,232 கோடி ரூபா
4,000 கோடி ரூபா
4,200 கோடி ரூபா
3,800 கோடி ரூபா
33,392 கோடி ரூபா

2. சொத்திழப்பு, புனரீமை, நிர்மாணச் செலவு

1987 - வடகிழக்கு புனரீமை, நிர்மாணச் செலவு
1995 - வடகிழக்கு புனரீமை, நிர்மாணச் செலவு
வீடுகள் புனரீமை, நிர்மாணம் (வடக்குகிழக்கு)
வடகிழக்கு வளையே வீட்டைப்
வடகிழக்கு வளையே அழிவுகள்
(1998 பெறுமதி)
1995-க்கு பின்

1,040 கோடி ரூபா
4,900 கோடி ரூபா
1,010 கோடி ரூபா
450 கோடி ரூபா
11,230 கோடி ரூபா
2,480 கோடி ரூபா

3.உற்பத்தி இழப்பு

தொழில் நிபுணர்கள் காரணமான இழப்பு	11,250 கோடி ரூபா
வடகிழக்கு உற்பத்தி இழப்பு	1.1982 அடிப்படையில்
உற்பத்தி குறைவு மொத்தமாக	27,300 கோடி ரூபா
2.தேசிய வளர்ச்சி வீதத்தில்	
வடக்குகிழக்கின் உற்பத்தி இழப்பு	39,200 கோடி ரூபா
உல்லாச பயணத்துறை	12,000 கோடி ரூபா
அந்நிய முதலீடு	7,500 கோடி ரூபா
மொத்த போர்ச்சு சலேவு	1,51,752 கோடி ரூபா
அழிவுகளைத் தவிர்த்த மொத்த சலேவீனம்	130642 கோடி ரூபா

இந்தச் சமீபக அமைப்பில் இலங்கையின் இன யுத்தம் தொடங்கிய 15 வருடங்களில் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் 3 லட்சம் கோடி ரூபாவிற்கு மேல் அழிந்துள்ளது. இதில் பொருட்களின் அழிவுகள் உள்ளடக்கப்படவில்லை. பாலிகள் 2000மாவது ஆண்டு வரையிலான வரையிலான 4260 கோடி ரூபாவையுடனானதுக்குச் சலேவு செய்துள்ளது. மதிப்பிடப்படுகின்றது. இதே காலத்தில் இராணுவம் 35118 கோடியை சலேவு செய்துள்ளது. ஒட்டு மொத்தமாக தேசிய வருமானத்தில் 50 முதல் 60 ஆயிரம் கோடி இராணுவத்துறை சார்ந்து அழிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் அவலம் இப்படி உள்ளது என்றால், மனித உறவுகளின் அவலம் இதனை விட அகலமானது. சொந்த வாழ்விடத்தில் இருந்து அன்னியமாகும் உள்வியல் இழப்பு பலத்துறை சார்ந்தது.

2003ம் ஆண்டு மத்தியவங்கி தனது அறிக்கையில் யுத்தத்தில் இறந்தோரின் எண்ணிக்கை 60 ஆயிரத்துக்கும் 80 ஆயிரத்துக்கும் இடையேயுள்ளதாக இருக்கலாம் என்று தெரிவித்துள்ளது. யாழ் மாவட்டத்தில் இறந்த பொதுமக்களின் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 23 ஆயிரம் என அறிவித்த மத்தியவங்கி, அப்பிரதேசத்தில் இருந்து இடம் பெயர்ந்த குடும்பங்களின் எண்ணிக்கை 1,05,500 எனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஒரு சமீபகமே குடிபெயர்ந்த நிகழ்வால் ஏற்பட்ட அதன் துயரம், யாழ் மட்டே குடிபோலி மனப்பான்மையின் வளர்த்தோற்றத்தையிட அடி ஆழத்தில் ஏற்படுத்திய சதேம வளர்த்துத் தெரியாத வடக்குகளாகவே உள்ளது. வடக்கில் இருந்து பாலிகளால் துரத்தப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களின் நிலையோ இதையிட சோகமானது. வடக்கு கிழக்கு மக்கள் சந்தித்த துயரங்கள் மலையாளவானது. அவற்றில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம்.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

வடக்கு கிழக்கு தமிழ் மக்களின் பிரதான உழைப்பு விவசாயமாக இருந்தது. இதன் அழிவு எல்லையற்றது. இதைப் போல் தமிழ் மக்களின் இரண்டாவது பிரதான உழைப்பாக மீன்பிடிப்பு அமைந்து இருந்தது. இந்த உழைப்புக்கு நேர்ந்த அவலமான சதேம் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் அண்மையில் வெளியாகியுள்ளது. யுத்தத்தின் இடக்காலமான 1989 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின் படி வடக்குகிழக்கில் மொத்த மீனவர் தொகை 2,69,629 ஆக இருந்தது. 560 மீன்பிடி கிராமங்கள் இருந்தன. தமிழ் மக்கள் தொகையில் மிகப் பெரிய உழைப்பின் ஆற்றலை வழங்கிய இந்த உற்பத்தித் துறை, இன்று முற்றாக மூடங்கிக் காணப்படுகின்றது. 1983-இல் யாழ்குடா மட்டும் 48 ஆயிரம் மெற்றிக் தொன் மீன் உற்பத்தி செய்தது. ஆனால் இது 2002 இல் 5 ஆயிரம் மெற்றிக் தொன்னே உற்பத்தி செய்யும் ஆற்றலைக் கொண்டதாக நலிவுற்றுவிட்டது. யாழ்குடாநாட்டில் 1989-இல் 1,01,177 மீனவர்கள் காணப்பட்டனர். 2000 ஆண்டில் இது 31159 பேராகக் குறைந்து போனது. 1995-க்கு முன் 7,466 மீனவர்களின் மீன்பிடிப் படகுகள் சதேமாகப் பட்டது. மொத்த மீன்பிடிப் படகு மற்றும் உபகரணங்களின் சதேம் 182.45 கோடி ரூபாவாகும். இதைவிட 12 ஐஸ் தொழிற்சாலைகள், வளம் கட்டும் இடங்கள் என அனாதையும் அழிக் பட்டன. ஒரு இனத்தின் உற்பத்தித் துறை முற்றாகவோ ஈவிரக கமின்றி அழிக் பட்டதுவிட்டது. மீன்பிடி அறிவியல் மலடாக் பட்டதுள்ளது. பரம்பரையான கல்விமுறை சதேமானதால், தசியப் பொருளாதார அபிப்படை சிதைக் பட்டதுள்ளது. அந்த உழைப்பில் இருந்து மக்கள் முற்றாக அன்னியமாகிய நிகழ்வு, அந்த உழைப்பின் மீதான ஆற்றலையே இல்லாததாக் கிவிட்டது. சமாதானம், அமைதி என்ற நாடகத்தில் மீன்பிடி கொஞ்சம் அங்குமிங்குமாக மீள முற்பட்டதுமுள்ள நிலையில், புலிகளின் வரி அதன் கழுத்தில் கவைத்துள்ளது. பல மீனவக் கிராமங்களில் புலிகளின் வரிக் கொடும்மைக்கு எதிராகப் போராடியதுடன், மீன்பிடிக்க மறுத்த நிகழ்வுகளும் அங்காங்கே கசிந்து வெளிவருகின்றது. இந்த நிலையிலும் இன்று 82 கிலோ மீற்றர் கடல் பாதுகாப்பு வலையமாகக் காணப்படுகின்றது. புலிகளின் கடல் பாதுகாப்பு வலையம் இதற்குள் உள்ளடக் கப்படவில்லை. 67 மீன்பிடி கிராமங்கள் இராணுவ சபினிய பிரதேசமாகக் கைவிடப் பட்டதுள்ளது. ஒருபுறம் யுத்த பிரதேசமாகவும், மறுபுறம் அராஜகத்தை அபிப்படையாகக் கொண்ட சபிறையாடலும் அமைதியாகி அதுவோ சமாதனமாகியுள்ளது. சொந்த உழைப்பைக் கட்ட சூதந் திரமாகச் செய்ய முடியாத மக்கள் செய் வதறியாது கையைப் பிசைகின்றனர். ஓட்டு மொத்த வாழ்வின அனாதைத் துறைகளையும் இழந்து, எதுவுமற்ற தசேத்தின் பிச்சைக் காரர் ஆகின்றனர்.

விவசாயம், மீன்பிடி என்ற பிரதான உழைப்புத் துறைகள் யுத்தவெறியர்களின் சொந்த நலனுக்குள் சிக்கி அழிந்து வரும் நிலையில், வடக்கு கிழக்கில் 80 ஆயிரம் குடும்பங்கள் வறுமையைக் கொட்டிக்குக் கீழ் சென்று உள்ளதுடன், வறுமையில் சிக்கியுள்ளனர். இந்த வறுமையின் துயரம் கடுமையானது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 60 சதவீதமான மாணவர்கள் பாடசாலை சலில் வதில்லை. ஒரு சமீகமே கல்வியை இழந்து நிற்கின்றது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் இன்று வாழ்வோரில் 85 சதவீதத்திற்கு மேற்பட்டோர் இடம்பெயர்ந்து வாழ் பவர்களே. இந்த நிலமையாழ் குடாவைவிட கிழக்கில் அதிகமான அளவில் உள்ளது. இதற்கான புள்ளிவிபரங்கள் பெறமுடியவில்லை.

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

சமீக அவலம் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்தவனாய்ந்தவன். யுத்தம் ஆண்களாகக் குறிவதைத் து
வடேட்டையாடியதால், பண்களின் விதவகைகோலம் சமீகக் கோலமாகியுள்ளது.
இவர்களின் வாழ்வை மீட்டுதல் தசீய வீரர்களிடம் எந்தத் தசீய வலையைத் திட்டமும்
கிடையாது. ஆனால் ஏகாதிபத்தியம் இவற்றைக் கொண்டு நாட்டில் ஊடுருவுகின்றது.
2004 மார்ச் மாதம் தசீய வீரர்களின் தலமையைக் கண்ட கிளிநொச்சியில், **4000**
விதவகைகளுக்கு சூயவலையைப் பண்பு வலங்க உலக உணவு திட்டத்தின் கீழ்
சுழற்சியான கடனை வழங்கத் தொடங்கியுள்ளது. எந்த சூயவலையைப் பண்பும் வாழ்வை
ஓட்டக் கட்டிய நிலையில் இலங்கை இன்று இல்லாத என்ற உண்மை இதற்குள் ஒருபுறம்
தொங்கி நிற்கின்றது. மறுதலத்தில் **2004** மார்ச் மாதம் தமிழர் புனர்வாழ்வுக் கழகத்தின்
புதிய மையக் கட்டிடத்தைக் கிளிநொச்சிக்குச் சென்றிருந்த ஏகாதிபத்தியப் பிரதிநிதியான
பிரிட்டிஷ் துருவார் ஸ்ரீ பன் இவன்ஸ் திறந்து வைக்கின்றார். எந்த மாவீரர்
குடும்பமும் இதைத் திறக்கவில்லை. சமீக அவலம் இந்தளவும் மலினமாகப் பட்ட
நிலையில், கொள்ளைக் காரர்களிடம் மறுபடியும் சிறையாட தாரைவார்க்கப் பட்ட இருப்பதை
இவை சிள்ளுரதைத் திறக்கின்றது. காடிக் கொடுப்புகள் அன்றாட நிகழ்வாகி
வருகின்றது. மனித அவலங்கள் மறுபக்கத்தில் எல்லையற்றதாக உள்ளது.

மனித அவலங்களின் பல்வற்றுப் பள்ளி விபரங்கள் முழுமையாகக் கிடக்காவிட்டாலும்,
சில பள்ளி விபரங்கள் கிடைத்துள்ளன. மனிதனுக்கு விதிவதைத் தராத யுத்தம் வடக்கு
கிழக்கில் **30** ஆயிரம் பேரை அங்கவீனராகக் கொண்டுள்ளது. இவர்களுக்கு எந்தவிதமான
சமீகப் பாதுகாப்பையும், வழிகாட்டுதலையும் தமிழ் தசீயத் தலைவர்கள்
வழங்கியதில்லை. இது போன்று யாழ் மாவட்ட **15** பிரதேச செயலர் பிரிவுகளிலும்
மொத்தமாக **25** ஆயிரத்து **773** பண்கள் கணவனை இழந்துள்ளதாக செயலகப் புதிவர்களில்
இருந்து தெரிய வருகிறது. கணவனை இழந்தவர்களில் **16** வயதிற்கு உட்பட்ட **9** பேரும், **17**
வயது முதல் **30** வயதிற்கு உட்பட்ட **937** பேரும், **31** வயது முதல் **50** வயதுக்கு உட்பட்ட **7**
ஆயிரத்து **989** பேரும், **50** வயதுக்கு மேற்பட்ட **16** ஆயிரத்து **838** பேரும் உள்ளனர். இந்த
விதவகைகளின் உற்பத்தி, கிழக்கிலேயே அதிகமானது. கிழக்கில் படுகொலை அரசியல்
அன்றாட அரசியல் நிகழ்வாகக் காணப்பட்டது. பண்களின் விதவகைக் கோலத்துக்கு
அப்பால், பண்கள் கணவன் தந்தை மற்றும் மகனைப் பிரிந்து வாழ்தல் ஒரு
விதியாகியுள்ளது. இதனால் பொருளாதாரத் தியான சமீகச் சிதையும், புதிய
தலைமுறையின் நலிவுற்ற வாழ்க்கைக்குத் தீர்வுகான வகற்ற ஒரு சமீகமாகவும்
பரிணமிக்கின்றது.

இலங்கை அரசின் உலகமயமாதல் கொள்கை, இன அழிப்புக் கொள்கை சாதாரணமாக
தமிழ் குடும்பங்களில் காணப்பட்ட அடிப்படையான சில பொருளாதார ஆதாரங்களாக
கட்ட அழித்துள்ளது. யாழ்குடா நாட்டில் மட்டும் சுமார் **4509** ஹெக்டேயர் பயிர்ச்
செய்கை நிலப் பரப்பு, உவர் நிலமாக மாற்றமடைந்துள்ளது. யாழ்குடா நாட்டில் மட்டும்
கடந்த கால யுத்தத்தினால் **5** லட்சம் தன்னை மரங்கள் அழிந்துள்ளன. இதன் மீலம்
குற்றந் தபட்ச பொருளாதார அடிப்படையைக் கட்ட குடும்பங்கள் இழந்து நிற்கின்றன.
ஒரு தன்னை மரத்தன் மீள நட்புப் பராமரிப்பதற்கு சுமார் **5** ஆயிரம் ரூபா வரை
தவேட்புபடுகின்றது. இதன் மீள புனர்மகைக் முடியாத அரசியல் தலமைகள்,

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

அனாதைத் துக்கும் அன்னியனிடம் கையேந்தும் தலவைர்களாகக் கொண்ட அரசியல் பிச்சைக் காரர்கள் ஒருபுறமும் மற்றுதளத்தில் வக்கற்றுப் போன சமீகமாகத் தமிழ் இனம் மாறிவிட்டது. அன்றாடச் சூற்றுச்சுழல் வழங்கிய பொருளாதார வளங்களான பனை, மா, பலா என்று அனாதைத் தும் அழிந்து விட்ட நிலையில், ஒரு சமீகத்தின் இருத்தல் என்பது பன்முகத் தன்மையில் களேவிக் குள்ளாகியுள்ளது.

வடக்கு கிழக்கு கல்வியை எடுத்தால் அதன் பாதிப்பு அகலமானது. யுத்தம் காரணமாக வடக்கு கிழக்கில் உள்ள 2008 பாடசாலகைளில் 156 பாடசாலகைள் மீடப்பட்டதுள்ளன. யுத்த சிதவைல் சூமார் 144 பாடசாலகைள் வறூ இடங்களில் இயங்குகின்றன. மிகப் பின்தங்கிய பிரதேசங்கள் மூற்றாக பாதிப்படைந்துள்ளது. தீ வக வலயைத் திலுள்ள 76 பாடசாலகைளில் 30 பாடசாலகைளும், வலிகாமம் வலயைத் திலுள்ள 152 பாடசாலகைளில் 21 பாடசாலகைளும், திருமலை வலயைத் திலுள்ள 80 பாடசாலகைளில் 15 பாடசாலகைளும், மன்னார் வலயைத் திலுள்ள 75 பாடசாலகைளில் 14 பாடசாலகைளும், யாழ் வலயைத் திலுள்ள 119 பாடசாலகைளில் 11 பாடசாலகைளும், தனெம்ராட்சி வலயைத் திலுள்ள 68 பாடசாலகைளில் 10 பாடசாலகைளும், வவுனியா வலயைத் திலுள்ள 83 பாடசாலகைளில் 22 பாடசாலகைளும், மட வலயைத் திலுள்ள 41 பாடசாலகைளில் 5 பாடசாலகைளும், துணுககாய் வலயைத் திலுள்ள 54 பாடசாலகைளில் 5 பாடசாலகைளும் மீடப்பட்டதுள்ளன. இதவைிட வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒருவரே ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும் உள்ள 85 பாடசாலகைள் உள்ளன. இரு ஆசிரியர்களாகக் கொண்ட 149 பாடசாலகைளும், மீன்று ஆசிரியர்களாகக் கொண்ட 138 பாடசாலகைளும் உள்ளன. கல்வி என்பது வடக்கு கிழக்கில் நலிந்து சிதநைது சலெலுகின்றது. இன்று வடக்கு கிழக்குப் பகுதியில் 8000-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரியர்களும், 500 இற்கு மேற்பட்ட அதிபர்களும், 200-இற்கு மேற்பட்ட கல்விப் பணிப்பாளர்கள் இருந்த போதும் கல்விக் கான ஆசிரியர் பற்றாக் குறை மிகப் பெரியதாகி வருகின்றது.

மருத்துவத் துறையை எடுத்தால் என்றும் இல்லாத அவலத்தையாழ் குடா சந்திக்கின்ற நிலையை ஒப்பிடும் போது, மற்றையப் பிரதேசங்களை நாம் கற்பனை பண்ணமுடியும். யாழ்ப்போதனா வதைத்தியசாலையில் கடந்த 7 ஆண்டுகளில் 6,480 பரே உயிரிழந்துள்ளனர். மருந்துத் தடை, தமிழ் வதைத்தியர்கள் மக்களின் வரிபணத்தில் படித்துவிட்டு மக்களாக் குத் துரோகம் சயெத்துவிட்டு நாட்டை விட்டு ஓடுதல், புலிகளின் அதிகார அடக்குமுறகைக் கு உள்ளாகி மருத்துவர்கள் வலெயறேதல், பொதுவான கல்வி தர வீழ்ச்சி, சமீகப் பலவீனங்கள் என்பன உயிரிழப்புக்களை பலமடங்காக் கியுள்ளது. மலேரியா, புற்றுநோய், நெருப்புக் காய்ச்சல், வயிற்றோட்டம் மற்றும் வீதி விபத்துக்கள் என்பன என்றும் இல்லாத அளவில் மரண விகிதத்தை அதிகரிக்க வதைத்துள்ளது. 1997-ஆம் ஆண்டு 820 பரே, 1998-ஆம் ஆண்டு 883 பரே, 1999-ஆம் ஆண்டு 875 பரே, 2000-ஆம் ஆண்டு 770 பரே, 2001-ஆம் ஆண்டு 932 பரே, 2002-ஆம் ஆண்டு 1012 பரே, 2003-ஆம் ஆண்டு 932 பரே உயிரிழந்துள்ளனர். உண்மையில் மருத்துவர் பற்றாக் குறையும், வசதி இன்மையும் மிக அவலமானதாக உள்ளது. உதாரணமாக யாழ் ஆஸ்பத்திரி வலெயறோயாளர் பிரிவில் 2004 பபெ.1 முதல் 10நாள்களில் 6,605 சிகிச்சை பெற்றனர். நஹுமளவில் சளி மற்றும் காய்ச்சல்

Written by பி.இரயாகரன்

Saturday, 06 March 2004 20:25 - Last Updated Saturday, 30 August 2008 18:49

ஆகியவற்றுக்கு நான் ஒன்றுக்கு, யாழ் பிரதான மருத்துவமனைக்கு 1000 பரேளவில் சிகிச்சைபெற வருகின்றனர். இது 2003 ஜனவரி மாதத்தில் மட்டும் யாழ். போதனா மருத்துவமனையில் வளையநாயாளர் பிரிவில் 24136 பரே சிகிச்சைக்காக வந்தனர். நாளாந்தம் சிகிச்சைக்கு வருவோர் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதுடன், நான் கணக்காக ஏழை நோயாளிகளே வரிசையில் தங்க வண்டியுள்ளது.

இது இப்படி இருக்க, வடக்குகிழக்கில் 400 சுகாதார நிலையங்கள் சதேமடந்தை உள்ளது. இதில் 49 மூற்றாக இயங்க முடியாது போயுள்ளது. 15 ஆயிரம் கல்விக் கட்டங்கள் மூற்றாகத் தகர்ந்துள்ளது. 3,26,700 வீடுகள் மூற்றாக அழிந்துள்ளது. 60 சதவீதமான வீடுகள், 10 புகையிரதப் பாலங்கள், 29 புகையிரத நிலையங்கள் மூற்றாக அழிந்துள்ளது. இப்படி பற்பல. இந்நிலையில் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளை புனர்நிர்மாணம் செய்ய 4593 கோடி ரூபா தேவை என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த வகையில்

இடம் பெயர்ந்தவர் மீள் மிள்குடியிறேற்றம்
சுகாதாரம்
கல்வி
வீடமைப்பு
உள்கட்டமைப்பு
விவசாயம்
வீதிபுனரமைப்பு
நீர் மின்சக்தி

568 கோடி ரூபா
353 கோடி ரூபா
205 கோடி ரூபா
1005 கோடி ரூபா
1651 கோடி ரூபா
509 கோடி ரூபா
191 கோடி ரூபா
111 கோடி ரூபா

இந்தப் பணத்துக்காகப் புலிகளும் அரசும் ஏகாதிபத்தியங்களின் கால்களினால் நகர்ப்பிழைக்க முன்கின்றனர். தசேம் தசேயம் என்பது வறையும் வட்டாகவே உள்ளது. இதற்கு வளையில் தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த இருப்பிடத்தை, வாழ்வியல் சார்ந்த சூற்றுச்சுழலகை கட்டி இழந்து நிற்கின்றனர். சூமார் 42260 ஏக்கர் விவசாய நிலம் அதியுயர்பாதுகாப்பு வலையை என்ற பெயரில் மூடக்கப்பட்ட காரணத்தால் சூமார் 16 ஆயிரம் விவசாயக் குடும்பங்கள் நரேடியாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 40 தொழிற்சாலைகள் இவ்வலையைத் தினுள் மூடக்கப்பட்டுள்ளமையினால் சூமார் 1700 தொழிலாளர் குடும்பங்கள் நரேடியாக பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. சூமார் 82 கிலோமீற்றர் நீளமான கடற்கரை பயன்படுத்த முடியாத பாதுகாப்பு வலையமாகியுள்ளது. இதனால் 4,436 மீனவக் குடும்பங்கள் நரேடியாக பாதிப்படைந்துள்ளனர். பாதுகாப்புப் பிரதேசம் அல்லாத இடங்களில் பொதுமக்களின் 400 வீடுகளைப் படையினர் இன்னமும் ஆக்கிரமித்து வைத்துள்ளனர். மலேமும் 290 பாடசாலைகள் மற்றும் வழிபாட்டாத் தலங்களில் இருந்தும் படையினர் வளையிறேவில்லை என புள்ளி விபரங்களின் மூலம் அறியவருகிறது. யாழ் மாவட்டத்தில் அதியுயர்பாதுகாப்பு வலையங்கள் காரணமாக 29,525 வீடுகள் பயன்படுத்த முடியாது போயுள்ளது. சூமார் 300 பாடசாலைகள் மற்றும்

வழிபாட்டு இடங்களாகக் குப்பைப் பொது மக்கள் செல்ல முடியாத நிலை காணப்படுகிறது. இரூபத் தைத் திறக்கும் அதிகமான முக்கிய வீதிகள் பொதுமக்கள் பாவனையைக் குத்தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. பல ஆஸ்பத்திரிகள் முதல் மக்களின் வாழ்வோடு தொடர்புடைய பல கட்டிடங்கள் வரையப்பட்டுத் தடைவிதிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கில் 3700 வீடுகளை இராணுவம் தனது பாவனையைக் குத்தடை ஆக்கிரமித்து வைத்துள்ளது. இதனை ஆக்கிரமிப்பு இராணுவம் செய்கின்றது. என்றால், பாலிகளோ தமிழ் மக்களின் பல ஆயிரம் வீடுகளை, சொத்துக்களை ஆக்கிரமித்துள்ளனர். இதனை மூஸ்லீம் மக்களின் விவசாய நிலங்களை, குடியிருப்புகளைக் கட்டபாலிகள் ஆக்கிரமித்துள்ளனர். வடக்கில் இருந்து வளையேற்றப்பட்ட மூஸ்லீம் மக்கள் இழந்த சொத்துக்களின் பெறுமதி 11 கோடி டொலர் (1100 கோடி ரூபா) என மதிப்பிடப்படுகின்றது. வடக்கு கிழக்கில் பாலிகள் மூஸ்லீம் மக்களைத் தமிழ் மக்கள் என்று கருதியபடி நடத்திய, மூஸ்லீம் விரோத நடவடிக்கையால் மூஸ்லீம் மக்கள் 45 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை பாலிகளிடம் இழந்துள்ளனர். மொத்தம் 21614 குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 1,02,867 நபர்களை வடக்கு கிழக்கில் இருந்து பாலிகள் வளையேற்றினர். அவர்கள் தமது சொந்த வீடு, நிலம், வியாபார நிலையங்கள் அனைத்தையும் பாலிகளிடம் இழந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மூஸ்லீம் மக்கள் சொந்த 3,537 வீடுகளை மூழ்ச்சொத்துடன் பாலிகளிடம் இழந்தனர். அவர்கள் வசித்த 194 அரசாங்க வீடுகளையும், 6 பாடசாலையையும், 16 மத வழிபாட்டு இடங்களையும் கட்டபாலிகளிடம் இழந்தனர். இதனை வர்த்தகம், மீன்பிடி இழப்பும் பாரியது. இன்று 20 சதவீத வரியைப் பாலிகள் மூஸ்லீம் பகுதிகளில் தொடர்ந்து அறவிடுகின்றனர். இதில் இருந்து மூஸ்லீம் பகுதிகளில் அடிக்கடி வன்முறைகள் நிகழ்கின்றன. மக்களின் நலன்களில் சிறிதும் அக்கறையற்ற யுத்த வெறியர்களாலும், இராணுவ நலன் சார்ந்து அராஜக வழிகளைத் தமக்குச் சாதகமாகக் கருதியாட்பவர்களாலும், அப்பாவி மக்கள் தமது பொருளாதார சமூக வாழ்வை இழப்பது அதிகரித்துச் செல்லுகின்றது. ஒரு போராட்டம் மக்களின் வாழ்வில் சூழ்ந்து சத்தைக் கொடுக்கும் போது அடிப்படையில் அது முற்போகமானது. மற்றைய நாட்டிடம் பிச்சை எடுத்துத், கடன் வாங்கியும் முன்னேற்றுவோம் என்பது ஏமாற்றுபவர்களின் அரசியல் வித்தையாகும். இதனைத் தான் அரசாங்கம் செய்கின்றது என்றால், பாலிகளும் தாமும் அவ்வழியே செய்வோம் என்று கொக்கரிக்கின்றனர். மக்களுக்கு சூழ்ந்து சத்தைக் கொடுப்பதற்குப் பதில் அதாவே மக்களுக்கு எதிரானதாக மாறிவிடும் போது, அந்தப் போராட்டம் களை விக் குள்ளாகிவிடுகின்றது. சிங்கள இனவாதிகள் தமிழ் மக்களை ஒடுக்கி அவர்களை நலிவுற்றவர்களாக கியது என்றால், அதற்கு எதிரான போராட்டம் அதில் இருந்து மீட்சியைக் கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் எதார்த்தம் இரண்டாம் தமிழ் மக்களை அக்கபக்கமாக ஒடுக்கி வருகின்றது. மக்கள் தமது சொந்த வாழ்வின் அனைத்து சமூக அடித்தளத்தையும் இழந்து விட்டனர்.

மக்களின் வாழ்வாடல் அன்னியமான போராட்டம் மக்களின் வாழ்வை நேரடியாகவோ பலவீனப்படுத்துகின்றதைச் சீரழிக்கின்றது. வறுமையை ஒரு போகக்காக்கி உள்ளது. யுத்தமும், உலகமயமாதலும் மட்டகப்பில் தாய்மையும், கழந்தை பிறப்பும் என்பதை, மரணத்தின் எல்லையில் ஊசலாடப் வைத்துள்ளது. இதன் அடிப்படையில் வெளியாகியுள்ள சில புள்ளி விபரங்களைப் பார்ப்போம்.

வருடம்	1987	2000	2001
2002			
சிசு மரணம்	54	121	117
166			
தாயின் இறப்பு	12	07	09
07			
இறந்த நிலையில் குழந்தை பிறப்பு	71	138	167
மொத்த இறப்பு	137	266	293
318			

மட்டகளப்பில் குழந்தையின் இறப்பு கடந்த 15 வருடங்களில் அண்ணளவாக மீண்டும் மடங்காகி உள்ளது. குழந்தைகளின் ஊட்டச்சத்து இன்மையைப் பற்றி குழந்தைகள் பாடசாலை சிலைவது குறைந்து வருகின்றது. சிறுவர் உழைப்பு பற்றி வருகின்றது. சிறுமிகள் மலோன பாலியல் வன்முறை பற்றி வருகின்றது. குழந்தை உழைப்பு என்பது உயர் அந்தஸ்தில் உள்ளோரின் பாலியல் தவறையடைபுர்த்தி செய்யும் ஊடகமாகியுள்ளது. பாடசாலைகளில் வன்முறை பற்றியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் அதிபர்கள் இணைந்து பணம் குழந்தைகளைப் பாடசாலையில் பாலியல் ரீதியாக சூரணம்வது அம்பலமாகியுள்ளது. வறுமையை காரணமாக வலையைக் குச்சி சேன்ற சிறுமியைப் பாலியல் ரீதியாகக் கற்பழித்த சொந்த கணவனை மன்னித்த மனைவி, சிறுமியின் பணம் உறுப்பில் சட்டப்போட்ட சம்பவங்கள் கட்ட மட்டகளப்பில் புதிதாகியுள்ளது. இவர்கள் சமீபத்தில் உயர் அந்தஸ்துடையவர்கள். இவர்கள் தமிழ் தேசிய வாதிகளின் தீவிர ஆதரவாளர்கள். இப்படிப் பல பாலியல் ரீதியான சம்பவங்கள் வளையாகியுள்ளது. மலேமும் ஆழமாகவே நலிந்து சிதறந்து வரும் ஏழைத் தமிழ் மக்களின் அவலம், கடைபாரற்ற ஒரு சமீபப் போக்காக மாறிவிட்டது.

வடக்கு கிழக்கு சமீப கமே அகதியாகி உள்ள நிலைமையை என்பது, தனது சமீப இருத்தலின் மலோன கையாலாகாத தன்மையை எதிரொலிக்கின்றது. அகதிகளாகக் காண சர்வதேச அறிக்கை ஒன்றில் சொந்த வாழ்விடத்தை விட்டு 8 லட்சம் பேர் வளையறையுள்ளனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்தச் சமீபத்தில் சமீப இருப்பு என்பது, வரையறுக்கின்ற வகையில் களைவிக் குள்ளாகியுள்ளது. இவர்களின் நலன்களில் அரசும் சரி, பாலிகளும் சரி அக்கறைப்படவில்லை. தத்தம் இராணுவ அரசியல் நலனுக்கு இசைவாக, இவர்கள் வறும் கருவிகளாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றனர். அமதி சமாதானம் என்ற பெயரில் யுத்த நிறுத்தம் தொடங்கியது முதல் இவர்களின் மீள்குடியிற்றம் என்பது வரையறுக்கின்ற தனித்தனியாகியுள்ளது. இவர்களின் வளையறையுள்ள ஒரு விடையமாகவே இருந்தது. மலேமும் இது சர்வதேச நாடுகளின் விடையமாகியது. இதன் மீலம் சர்வதேச அமைப்புகள் மக்களாகக் குள்ள ஆழமாக ஊடாருவும் ஒரு நமேபு கோலாகியது. சர்வதேச அமைப்புகளின் தயவிலும் மற்றும் தன்னியல் பாகவம் மீள்குடியிற்றம் நடப்பெற்றது. முதல் 18 மாதங்களில் 3,11,000 பேர் தமது பழைய இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பியுள்ளனர். மீள்குடியிற்றம் ஒரு சூடாகாட்டின் மலோனதாகவே தொடங்கியது. இந்தச் சூடாகாட்டான வடக்கு கிழக்கில் 3,27,000 வீடுகள் சிதறந்துள்ள நிலையில் மீள்குடியிற்றுப்பு

என்பது வதேனையான ஒன்றாகவே தொடங்கியது. எந்த நிவாரணத்தையும், எந்தத் தசீய வழிகாட்டுதலையும் தமிழ் தசீயத் தலமைகைகள் வழங்கவில்லை. சிதறத் தசீய சூட்காட்டில் அன்னிய நாட்டுப் பயோகளின் வழிகாட்டுதலுக்கே உட்பட்டுள்ளனர். நரேடியாக அன்னியனும், இனவாத அரசுக்கு ஊடாக அன்னியனும் வழங்கிய சில நிவாரணங்களான உணவு மற்றும் நிதியில் ஒரு பகுதியை கட்டாயமாகவே தமிழ்த் தசீயவாதிகள் சஹையாபி வருகின்றனர்.

இததைத் தாண்டி மீள் குடியிறேற்றம் கட்ட ஆபத்தான ஒன்றாகவே உள்ளது. பலர் தொடர்ச்சியாக கண்ணிவெடி தாக்குதலுக்கு நாளாந்தம் உள்ளாகின்றனர். வடக்கு கிழக்கில் புதகைக் கப்பட்டுள்ள கண்ணிவெடிகள் உத்தியோக பரவமாக 10 லட்சம் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இது 20 லட்சத்ததைத் தாண்டும் என்று மதிப்பிடப்படுகின்றது. உலகளவில் புதகைக் கப்பட்ட கண்ணி வெடிகளில் இது கணிசமானது. 55 கண்ணிவெடிக்கு ஒன்று இலங்கையில் புதகைக் கப்பட்டுள்ளது. உலகளவில் புதகைக் கப்பட்ட மொத்த கண்ணிவெடிகள் 11 கோடிக்கும் மலோகும். இதனை அகற்ற 3300 கோடி டாலர் (330000 கோடி ரூபா) தேவை. ஓட்டு மொத்தமாகவே புதகைக் கப்பட்டவற்றை அகற்ற 1100 வருடங்கள் தேவை. இலங்கையில் 2002 வரையான காலத்தில் 35,000 பரே கண்ணிவெடிக்குப் பலியாகியுள்ளனர். 27,000 பரே கால்களை அல்லது வறோ உறுப்புகளை இழந்துள்ளனர். காயம் அடந்தவர்களில் 15 ஆயிரம் பரே இராணுவ வீரர்களாவர். வடக்கு கிழக்கில் முழுமையாக கண்ணி வெடியை அகற்ற 20 வருடங்கள் தேவை. மொத்தமாக இவற்றை அகற்ற 6000 கோடி ரூபா தேவை. இந்த நிலையில் கண்ணிவெடியைத் தொடர்ச்சியாக இரண்டு வருடங்களுக்கு அகற்ற 272 கோடி ரூபாவை பல வறோ நாட்கள் வழங்கியுள்ளது. இந்த நிலையில் மக்கள் வாழ வழியற்ற நிலையில் இந்த கண்ணிவெடிகளின் மலே குடியிறோகின்றனர். சமாதானம், அமதி என்பது நாளாந்தம் கண்ணிவெடி வெடிச் சிதறல்கள் மலே தான் அரங்கிறோகின்றது. கண்ணிவெடியை அகற்ற சர்வதசே அமபைபுகள் கொடுக்கும் கலியின் பரோம் பகுதியை புலிகள் பறித்து எட்க்கின்றனர். தரமறுத்தவர்களை கட்டமாகவே வதைத்து தாக்குப்பட்ட சம்பவங்களும் வலிவந்துள்ளன. இந்த நிலையில் குற்றத்த பட்சம் கண்ணிவெடி அகற்றலகை கட்ட சூயமாகத் தசீயவாதிகளால் சயெய் முடியாது என்ற நிலையில், எப்படித் தான் தமிழ்த் தசேத்தனை நிரணயம் சயெய்ப் போகிறார்கள்?

உண்மையில் இந்த வதேனகைக் குரிய தமிழ்ச் சமகம், மத்தளம் போல் மோதப்படுவதன் ஊடாகவே இலங்கையின் ஓட்டுமொத்த அரசியல் ஜனநாயகத் தோற்றத்தில் பொம்மி நிற்கின்றது. சமகமே புலம் பெயர்ந்து அகதியாகி மீள் குடியிறேத்துபுக்கும் தமிழ் மக்களின் வாழ்வோ என்றுமில்லாத வதேனகைகளால் அல்லல் உறுகின்றது. சமாதானம், அமதி மீண்டுவிடும் என்ற நம்பிக்கையில், அதை பலப்படுத்தும் எல்லாவிதமான மனித விரோதப் போக்கையும் கட்ட ஆதரிக் கநிரப்பந்திக் கப்பட்டுள்ளனர். இந்த மக்களின் தலவிதி என்பது தூயரமானது. யனிசவே அறிக் கை ஒன்று வடக்கில் 69 சதவீதமான குழந்தைகள் அகதி முகாம்களில் வாழ்வதாக தெரிவித்துள்ளது. இந்த இளம் குழந்தைகளின் தலமைஹை வாழ்வு ஒரு சமகப் போக்கின் வளர்ச்சிக் கேநரே எதிராகவே தொடங்குகின்றது. அதுவும் யாழ் சமகத்தின் நிலையே இது என்றால், மொத்த தமிழ்

சமீகத்தின் வீழ்ச்சி எனப்படுபவர்களின் உருவத்தைத் தாண்டி எதுவும் இருக்கப் போவதில்லை.

இதன் துயரத்தைச் சில புள்ளிவிபரங்கள் மெய்ப்பிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. 5வயது முதல் 18 வயதுக்குட்பட்ட 94 ஆயிரம் சிறுவர்கள் பாடசாலையிலிருந்து கைவிட்டுள்ளனர் என வடக்கு - கிழக்கு மாகாண கல்வி அலுவலக அதிகாரிகள் தெரிவிக்கின்றன. வன்னி மாவட்டத்தில் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்கும் மாணவர்கள் ஆங்கிலம், கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களில் 20 சதவீதத்திற்கும் கட்டுதலான புள்ளிகளைப் பெறுவதில்லை என யுனிசெவ் அறிவித்துள்ளது. வறுமையால், இயலாமையால், சமீக அடிப்படையற்ற அனாதை வாழ்க்கை, அரசியல் ரீதியான மிரட்டல் வாழ்வுமூலம் என்பன, உயிர்த்துடிப்பு உள்ள எந்தக் கட்சியையும் நுனியிலேயே கிள்ளி எறிகின்றது. ஒரு சமீகத்தின் அடிப்படைக் கல்வியை இழப்பது, தமிழ் இனத்தின் அழிவின் மலையும் துரிதமாகின்றது. யாழ்க்குடாவை எடுத்துத் தாலமொத்த மக்களின் எண்ணிக்கையே மிகக் குறைவானது. இனப்பிரச்சனையைத் தொடங்கும் முன் இருந்த மக்களின் எண்ணிக்கையை விடக் குறைவானது. யாழ்க்குடா நாட்டில் 2003-இல் 1,43,170 குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 4 லட்சத்து 99 ஆயிரத்து 195 பேர் வசித்து வருவதாக யாழ்செயலகப் பதிவுகளில் இருந்து தெரிய வருகின்றது. எண்ணற்ற தமிழ் மக்கள் காணாமல் போய் விட்டனர். இந்த மிகக் குறைந்த மக்கள் கட்ட வறுமையில் சிக்கிவிட்ட நிலையில், ஒரு பணக்காரக் குடும்பம் மட்டும் திமிருடன் உருவாகி உள்ளது. அது எல்லாவிதமான மோசடியிலும் ஈடுபடுகின்றது. நலிவுற்ற சமீகத்திடமே பணம் கறப்பதன் அடிப்படையாகக் கொண்ட குடும்பத்தான் தமிழ்ச் சமீகத்தை வழிநடத்துகின்றது.

94 ஆயிரம் குழந்தைகள் வறுமையால் காரணமாகக் கல்வியை இழந்துள்ள நிலையில், யாழ் மாவட்டப் பாடசாலைகள் சிலவற்றில் பொறுக்கித் தின்னும் குடும்பம் ஒன்று மாணவர்களைப் பாடசாலையில் சேர்ப்பதற்கு 15 ஆயிரம் ரூபா தரும்படி நிர்வாகிகளின் உத்தரவு. நிதி கோரவது அரசாங்கத்தால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் எதிர்த்து பாடசாலை அதிபர்கள், பெற்றோர்கள் கல்வித் திணைக்களத்துக்கே சென்று முறையிட்ட போது, தம்மையொன்றும் செய்ய முடியாது என்று கிறும் அளவுக்கு அதிகாரத் திமிர் நிறைந்த குடும்பம் ஒன்று உருவாகியுள்ளது. ஆகக் குறைந்தது 3 ஆயிரம் ரூபா கட்டவேண்டும் என்று கோரவது அரசாங்கமல்ல. தமிழ் மக்களிடையே உருவாகியுள்ள திடீர் பணக்கார குடும்பமே. இதில் தசேயம் பசேயம் புலிகளும் இணங்கிப் போவது மட்டுமல்ல, தமிழ் மக்கள் என்று மச்சிறகைக் கோஷம் போடும் பிணாமிப் பல்கலைக் கழகம் கட்ட இந்த மனித விரோதக் கொள்ளைக்கு எதிராக மச்சுவிடுவதில்லை.